

מגילת אסתר

א. רקע לסיפור – משתה אחשוורוש

לפני שנים רבות, אחרי שנחרב בית-המקדש בירושלים, גורשו היהודים מארץ-ישראל, והתפזרו בין העמים.

יהודים גרו גם בעיר שושן הבירה תחת שלטונו של המלך אחשוורוש, מלך פרס ומדי, שמלך מהודו ועד כוש, 127 מדינות.

במלאות שלוש שנים למלכותו קיים המלך משתה (מסיבה) לכל שריו ועבדיו. גם ושתי המלכה ערכה משתה לנשים. כעבור שבעה ימים ביקש המלך השיכור להביא את המלכה ושתי ולהראותה לכל אורחיו, אך המלכה ושתי סירבה לבוא. המלך כעס מאוד, ובעצת שריו ועבדיו החליט לגרש אותה. לאחר שגירש את ושתי, ציווה המלך אחשוורוש על שריו ועבדיו למצוא לו מלכה אחרת, יפה יותר. המשרתים עברו בכל ארצות מלכותו, חיפשו ואספו את כל הנערות היפות לארמון כדי שהמלך יבחר לעצמו את המלכה.

ב. המלך בוחר באסתר למלכה חדשה

בין הנערות היפות שנבחרו היתה גם אסתר היהודייה, נערה יתומה, שגדלה בבית הדוד שלה מרדכי. כשנלקחה אסתר לארמון המלך, ציווה עליה מרדכי היהודי לא לגלות את מוצאה היהודי.

מבין כל הנערות אהב אחשוורוש את אסתר ובחר בה להיות המלכה. מרדכי ישב סמוך לארמון המלך כדי לדעת את שלום אסתר.

יום אחד, ביושבו סמוך לשער הארמון, שמע מרדכי את שני סריסי המלך מתכננים להרוג את אחשוורוש. מרדכי גילה את הדבר לאסתר, היא הזהירה את המלך וכך ניצלו חייו.

ג. המן הרשע – מתכונן להרוג את כל היהודים

למלך אחשוורוש שרים ועבדים, אך ראש השרים והנכבד מכולם היה המן, איש רע ואכזר, שדרש מכל האנשים שיכרעו וישתחוו לפניו. ואכן, כולם כרעו ברך לפניו, רק מרדכי היהודי, דודה של אסתר, סירב להשתחוות לו. המן התרגז מאוד, ומשום כך שנא את כל היהודים. הוא החליט להרוג את כולם ביום אחד. כדי לקבוע את היום המתאים הפיל "פור" – ערך הגרלה בין כל ימות השנה, והגורל נפל על יום י"ג באדר. מכאן השם "פורים" על שם הפור שהפיל המן.

אחרי שהמן קבע את היום, הוא קיבל את אישור המלך להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים, היושבים במדינות המלך אחשוורוש.

